KVINDEN OG SAMFUNDET

Udgivet af Dansk Kvindesamfund

Nr. 20. | Kontor: Nørregade 33, St. | 3. Oktober 1903. | Udgaar hveranden Lørdag. | 19. Aarg.

Koster 50 Øre Kvartalet (+ 13 Øre i Postpenge i København. + 15 Øre i — i Provinserne.) Enkelte Numre 10 Øre.

MARY STEEN,
kongelig Hoffotograf,
Amagertorv 4, 3.

Kender De
GERA
paa Østergade?
Ikke? Naa saa gaa derop og køb Deres Kjoletøj, og jeg garanterer Dem at blive tilfreds.
Kun **Østergade 41,** 1. Sal.
Hansen & Nygreen.

Københavns Sang- og Musikkonservatorium for Damer.
Dr. Tvergade 7, Stiftet 1888.

Sang:	Frk. Fanny Gætje.
Piano:	Frk. Helga Thiess.
Piano:	Hr. Organist Birkedal Barfod.
Violin:	Hr. kgl. Kapelmusikus Schjørring.
Violoncel:	Hr. kgl. Kapelmusikus Rüdinger.
Plastik:	Kgl. Danserinde Fru Walbom.
Orgel:	Hr. Organist Birkedal Barfod.
Theori:	Hr. Organist Birkedal Barfod.

Damer: 8 Kr. mdl. 1 Time ugl. 14 „ „ 2 „ „
Børn: 5 „ „ 1 „ „ 8 „ „ 2 „ „
Indmeldelser modtages Dr. Tvergade 7.
Fanny Gætje,
Direktrice.

En engelsk Dame
ønsker at give Undervisning i sit eget Sprog og i Musik ude eller hjemme.
Billet mrkt. 444 bedes indlagt paa dette Blads Kontor.

Marie Steffensens Skole
for Snitmønstertegning,
Tilskæring og Kjolesyning,
Kursus begynder **12. Oktober.** Indmeldelser modtages helst Kl. 12—2.
Zinnsgade 2, 2. Sal.

Kvinden og Samfundet.

Opmærksomheden henledes paa, at „Kv. og Samf." giver Abonnentsamlere den sædvanlige Boghandleravance: 40 % saaledes, at man for hver til Kontoret, Nørregade 33, St., **indsendt Kvittering fra Postvæsenet** paa en Abonnent (dog mindst 5 ad Gangen) vil faa 20 Øre — 1 Kr. for 5 ny Abonenter — tilbagesendt.

Det næste Nummer af Kvinden og Samfundet vil paa Grund af Mindefesten for Kirstine Frederiksen udkomme ca. 8 Dage tidligere end sædvanligt.

Dansk Kvindesamfunds

Københavns Kreds holder en Mindefest for Kirstine Frederiksen Søndag d. 4. Oktober Kl. 1 i Wittmacks Lokale, Holmens Kanal 17. Alle Venner af den afdøde indbydes.

Styrelsen.

Kvindehøjskolen.

Hvis man kender noget til Højskolerne og stadig har Lejlighed til at komme i Berøring med Folk, der rejser paa Højskole og Folk, som kommer derfra, kan man ikke undgaa stundom at spørge: overdriver man nu ikke de Resultater, et Højskoleophold kan give, og bliver der ikke drevet Afguderi med dette „Folkets Kælebarn?"

Højskolens Venner vil nødig indrømme det, og det er meget almindeligt at høre Højskolemænd fremhæve den umaadelige Betydning, den har. Jeg tvivler ikke paa, at der er mere Sandhed heri, end dens Modstandere kan se — og selv de vil ikke nægte, at den har haft Betydning; men for at dette stadig skal kunne siges med fuld Sandhed, gjorte man maaske klogt i ikke helt at overhøre de Indvendinger, der bliver fremsat imod den.

Højskolens Princip er i første Række at „vække„ o: at hjælpe til at frigøre Personligheden hos de unge, saa de selv kan arbejde videre paa det givne Grundlag. — Deri ligger dens Styrke, men ogsaa dens Begrænsning.

Det er taabeligt at forlange, at der i saa kort Tid, som et Højskolekursus varer, skulde kunne høstes stort Udbytte i Retning af reelle Kundskaber. Naar Højskolen nu søger at komme Tidens Fordring i Møde i den Retning og giver en Mundsmag af alt muligt, maa det føre til en Overfladiskhed, der er Skyld i megen aandelig Afstumpethed og Armod.

Højskolens fornemste Virkemiddel, det „levende Ord," er et tveægget Sværd og farligt at anvende for andre end den enkelte udvalgte, hvem det blev givet at kunne føre det; denne enkelte kan faa en mægtig Betydning som Folkeopdrager, naar han har aandelige Værdier at meddele; i modsat Fald skader det mere end det gavner.

Højskolens Betydning er i saa overordentlig høj Grad afhængig af, hvilke Personligheder den har i sin Tjeneste, og det var ingen Skade til, om man flere Steder var lidt mere kritisk i den Henseende. — Det kan ikke nægtes, at man kan faa underlige Ting at høre paa Højskolerne, saakaldte „Foredrag," der nærmest tjener til at forvirre i Forvejen ikke altfor klare Hjerner, „fri" Foredrag, der er et Slags aandeligt Varieté og ganske sikkert virker demoraliserende, selv om man kan finde det meget underholdende i saadan en Timestid at foretage en Rejse gennem Tidsrummet fra Adam og Eva og op til Georg Brandes.

Det gælder om at bibringe Eleverne Forstaaelse af og Mod paa at arbejde videre paa egen Haand: men det opnaas ikke ved at fare over en hel Del, som de ikke naar at tilegne sig Halvdelen af. For manges Vedkommende er de Spor, et Højskoleophold kan sætte, altfor hastigt udslettede; for de fleste vil maaske deres Højskoletid staa som en lys Drøm, en glad Fest imellem muntre Kammerater. Det kan vel i særlig Grad gælde for Kvinderne, hvoraf det store Flertal søger de korte Sommerkursus.

Disse burde i alt Fald kunne forlænges. Hvorfor skal de unge Kvinder ikke som Mændene have et Kursus paa 5—6 Maaneder? Det kunde dog vist ikke være for meget forlangt.

Den, som selv har været paa Højskole, vil mindes, hvor utilfredsstillende det var at skulle sige stop netop paa det Tidspunkt, da man syntes bedst skikket til at tage fat.

Som Forholdene nu er, synes jeg, der er et Forhold, der burde ændres paa Pigeskolen, det er med Hensyn til Haandarbejde. Jeg kan ikke se, at det er formaalstjenligt at anvende saa megen Tid, som nu er Tilfældet, dertil. Nu er det saadan, at det for mange spiller Hovedrollen; de anvender Størstedelen af Tiden paa at udføre de meningsløse Broderier, som for Tiden er saa moderne.

Efter min Mening burde der ikke gives Anledning til al den megen Syning paa Højskolen; den hører ikke hjemme der, og der er Steder nok, hvor man kan faa Kursus deri, om man ønsker det.

Det er trist at se Udstillingerne af allle disse Arbejder den sidste Dag paa Skolen, baade fordi de repræsenterer saa megen Interesse og Tid, og fordi det i Reglen er en daarlig Smag, der raader deri. Vil Højskolen endelig have Haandarbejde som Fag i Skolen, bør den i det mindste sørge for en virkelig kyndig Vejledning.

Men det burde ikke være Tilfældet, som det nu saa ofte er, at de unge Piger, naar de præsenterer Sofapuder, Lysduge o. s. v. med det samme viser det Udbytte, de har haft af deres Højskolekursus.

Aa.

Fra Skoleverdenen.

I Tilslutning til vor Artikel i Nr. 13: „Mænds Arbejde for Kvindernes Sag" bringer vi i Dag en Bekendtgørelse, som 18. Septbr. stod at læse i „Berlingske Tidende".

Den ser saaledes ud:

Bekendtgørelse.

En Post som Inspektør ved en københavnsk Kommuneskole vil være at besætte.

Den, der maatte beskikkes til denne Post, faar, foruden fri Bolig paa Skolen, Brændsel og Belysning, en aarlig Lønning af 2600 Kr., der hvert 3dje Aar stiger med 300 Kr. indtil 3800 Kr.; for denne Løn er vedkommende pligtig til uden Godtgørelse at deltage i Undervisningen i det for denne Stilling reglementerede Antal Timer. Vedkommende er pensionsberettiget efter 15 Aars Tjeneste som Inspektør eller som fast ansat Lærer eller Lærerinde ved Københavns offentlige Skoler.

Ansøgninger om denne Post, der kan søges saavel af Kvinder som af Mænd, stiles til Direktionen for Borger- og Almueskolevæsenet og indsendes inden denne Maaneds Udgang til Skoledirektionens Kontor.

Direktionen for Borger- og Almueskolevæsenet i København, den 17de September 1903.

Denne Bekendtgørelse er saaledes Skoledirektionens Svar paa den Beslutning, som blev vedtagen i Borgernes Raad i dette Foraar. Adgang til Embederne har saaledes nu Kvinder lige saa fuldt som Mænd og efter ganske samme Lønskala. Det er os bekendt, at dette Embede søges baade af Mænd og Kvinder indenfor Skoleverdenen, og vi haaber, at ogsaa Administrationen, som skal besætte Embederne, vil dele Sol og Vind lige og kun tage Hensyn til Dygtigheden og ikke blot til Ansøgernes Køn, saaledes som „Borgerne" mente det.

Nogle Bemærkninger

i Anledning af de to Skatteartikler, der har staaet i „Kvinden og Samfundet".

Frøken Anna Lohse skriver i sit Svar paa Fru Ingeborg Ravnkjærs Skatteartikel af den 18de Juni: Der skal ingen Toldlov være, saa faar den ingen Huller, og det Hul, der sluger de fleste Menneskers økonomiske Velfærd, den private Ejendomsret til Jorden, skal